

Nieuwsbrief #4

Bijna 23 jaar was Frans Wassink fan van Champagne Charlie. Onze eerste fan. Er zijn jaren geweest dat hij bij elk optreden was, waar we ook speelden. In de beginjaren promoveerde hij ons in zijn uitgebreide kennissenkring en dat leverde soms de mooiste optredens op. Hij heeft ons op een bepaald moment zelfs broeken, overhemden, riemen en schoenen bezorgd. Dat was niet omdat we die niet zelf konden betalen, maar omdat wij daardoor een uniforme bandlook zouden krijgen. Zo iemand wordt natuurlijk een vriend. In 2006 bleek dat hij ongeneeslijk ziek was en dat zijn dagen geteld waren. We wilden passend afscheid van hem nemen en hebben een concert in de huiskamer van Frans en zijn vrouw Bertie gegeven. Een avond van prachtige muziek, veel lachen, veel ernst en mooie verhalen.

Al snel bleek dat het zijn tijd nog niet was: Frans bleek sterker dan de ziekte die hem probeerde te slopen.

De vier en een half jaar die sinds die avond zijn verstreken, zijn voor Frans niet makkelijk geweest. Hij kwam nog zo vaak mogelijk naar onze muziekavonden in Desafinado, maar miste ook wel eens een optreden. Dan ging het niet goed met hem.

Maandag 17 januari is hij gestorven, hij was 72 jaar .

"Graag was ik hier nog wat langer gebleven, helaas kon dat niet meer.

Wanneer je even aan mij denkt, dan zonder veel verdriet.

Bedenk, het leven is maar kort, dus is mijn wens, geniet zolang het kan, van iedere dag die je wordt gegeven." , stond er op de rouwkaart.

Vrijdag 21 januari mochten we muziek maken tijdens de afscheidsceremonie.

En ook, op zijn nadrukkelijk verzoek, daarna, tijdens de receptie.

"Denk af en toe nog eens aan mij, al is het maar voor even!", zegt de rouwkaart.

Wij zullen dat zeker doen, Frans, daar kun je op rekenen. En we zullen aan je denken als een ijzersterke man die liefst de zonnige kant van het leven zag en wist dat het genoeg was, toen dat niet meer kon.

"We'll meet again on some bright highway, songs to sing and tales to tell!"

Foto: Marijke de Heer

Frans Wassink: nooit op de voorgrond, maar bijna 23 jaar onze steun en toeverlaat.

Gelukkig is er ook goed nieuws. Frans wist het al.

Champagne Charlie gaat werken aan een nieuwe CD!

Het Roosevelt Study Center, dat is gevestigd in het Abdijcomplex in Middelburg, bestaat in september 25 jaar en wil graag een passend relatiegeschenk geven aan allerlei mensen die bij hun werk betrokken zijn. Het RSC doet onderzoek naar de Amerikaanse geschiedenis en cultuur en de Amerikaans-Europese betrekkingen.

Wij hebben al eerder prettig samengewerkt met het RSC en dat heeft geresulteerd in CD "Waitin' On Roosevelt".

Dus gaf het jubileum van het Roosevelt Study Center ons de kans een droom te verwezenlijken: het maken van een CD over het Hoboverschijnsel in Amerika. Hobo's waren mensen die er voor kozen of gedwongen werden (vaak door armoede) een zwervend bestaan te leiden. Op zoek naar werk trokken ze alleen of in groepjes door Amerika. Vaak illegaal per trein of lopend en liftend. De hoogtijdagen van het hoboverschijnsel waren de crisisjaren van de vorige eeuw.

We zijn van plan om zoveel mogelijk aspecten van het hobobestaan d.m.v. liedjes uit die tijd of recenter te vertellen op de CD, die "Hobo Signs & Railroad Lines" gaat heten. Het is de bedoeling dat we begin april beginnen met de opnamen en dat alle werk voor de zomervakantie is afgerond. Presentatie: 19 september, tijdens het feest ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan van het Roosevelt Study Center!

Foto: Jan van den Berg

Graag tot ziens bij een van onze optredens.

Dat kan bijvoorbeeld op 12 februari in Brogum in Zierikzee samen The J.P. Seeger Session Band of op 26 februari in 't Spiegeltheater in Middelburg, waar we weer een speciaal programma zullen presenteren.

Voor de wintersportliefhebbers melden we nog even dat we vanaf 4 maart een weekje in Blatten, Zwitserland verblijven.

Champagne Charlie